

kunne retfærdiggjøre nogen Forandring i en Lov, der nu allerede har bestaaet i 3 Aar. — Jeg maa beklage, at jeg med Hensyn til § 2 i det foreliggende Udkast ikke kan dele Mening med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ablet). Efter hans Mening er nemlig Selvangivelse det Maal, hvortil Loven bør stræbe hen, og det maa vistnok ogsaa antages, at det egentlig er for at fremme Selvangivelse, at dette Lovforslag er fremkommet; men jeg maa, som sagt, beklage, at jeg ikke kan dele denne Mening, idet jeg nemlig troer, at man ved Principet om Selvangivelse gaar ud fra, at Menneskene ere anderledes, end de i Virkeligheden ere. Man maa vente, at Borgene ville gjøre, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ablet), nemlig unblade at angive deres Indtægt for at see, om de blive ansatte for høit; men det forekommer mig dog, at der er en meget simpel Maade, hvorpaa Vigningscommissionen kan komme til det Rette, idet den kan ansætte Alle saaledes, at den er sikker paa, at de ere satte for høit, og derefter afvente deres Indsigelser; man kan være sikker paa, at man derved kommer til at ramme Indtægten temmelig nøiagtig. Den Anvendelse, der har været gjort af Loven, har vistnok, saaledes som den foreligger efter de trykte Fortegnelser, lidt af store Uligheder, hvilket man kan see ved f. Ex. at gennemgaae sin egen Gades Beboere eller Andre, hvis Forhold man kjender nøiere; thi det vil da vise sig som en gennemgaaende Feil, at de, hvis Indtægter ere faste og bestemte, ere satte for høit, medens derimod de Næringsdrivende, og navnlig de mindre, ere satte saa fabelagtig lavt, at man kan sige, det er umuligt, at de Paagældendes Indtægter kunne være saa lave. Dette er rimeligviis fremkommet ved den Bestemmelse i § 9, at Næringsdrivende kunne fradrage de Omkostninger, som deres Næringsbrug medfører; thi denne Bestemmelses rigtige Anvendelse er det meget vanskeligt at kontrollere, da næringsdrivende Borgere til disse Omkostninger kunne henregne Størstedelen af deres Hunsleie, Løn til Tjenestefolk o. s. v. Der maa ialtsald være en eller anden saadan Grund til, at de Næringsdrivende ere ansatte for lavt, thi det er

nesten aldeles beviisligt, at en stor Deel Urtekræmmere, Høkere og Andre ikke kunne leve af, hvad der er opgivet som deres Indtægter. Den rette Maade at ligne Indkomsskatten paa forekommer mig netop at være den modsatte af den, der er antyd af andre Talere, idet jeg mener, at Vigningscommissionen alene bør ansætte Skatten, og at Selvangivelse bør bortfalde; thi jeg troer, at man ved denne kun opnaaer en stor Mængde falske Angivelser, som trykke dem, som ikke ville angive selv, eller som have gjort rigtig Selvangivelse. Saavidt mig bekendt finder der i Norge, hvor denne Bestatningsmaade har været benyttet i en Række af Aar, ikke nogen Selvangivelse Sted; jeg er ikke fuldstændig sikker derpaa, men jeg troer det. Derimod veed jeg med Sikkerhed, hvorledes Forholdet er der i en anden Henseende, idet man nemlig almindelig antager, at Alle ere satte for lavt. Man har fulgt det System, at man, for at være sikker paa, ikke at sætte Folk for høit, har sat Alle en Deel lavere, end deres Indtægt virkelig er, saaledes at Alle anerkjende, at man kan antage, at Folk have en halv Gang saa stor Formue og Indtægt som den, hvortil de ere ansatte. Hvilket System man vælger gjør Intet til Sagen, enten man sætter Alle for høit eller for lavt, er det Samme, naar Forholdet blot bliver ligeligt. Den Maade, hvorpaa denne Skat hidtil her har været lignet, forekommer mig, om jeg saa maa sige, i høi Grad smaalig, og indtil man kan gaae mere summarisk frem, saaledes at det ikke bliver nødvendigt at beskatte en Mand netop for hver Skilling, han har, troer jeg ikke, man bør gjøre Forandring i Bestemmelsen om den trykte Fortegnelse. Den er endnu saa urigtig, at man bør bibeholde den, indtil den Offentlighed, den i en Række af Aar har havt, har bevirket, at den er bleven nogenlunde rigtig; men jeg troer ikke, at et saadant Resultat vil kunne opnaaes paa nogen anden Maade, ikke engang ved en paa Raadstuen fremlagt skreven Fortegnelse, som ialtsald altid bør findes; thi det er meget besværligt at anstille Sammenligninger og Undersøgelser i en saadan, naar man ikke har Tid til at være paa Raadstuen i mange Dage. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg endnu kun skal give